

แนวทางการออกแบบและพัฒนานวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าเฟอร์นิเจอร์

ไม้สักอย่างสร้างสรรค์*

INNOVATIVE APPROACHES TO DESIGN AND DEVELOPMENT:

ENHANCING THE VALUE OF TEAK FURNITURE

ฐิติวัชร ธีรรฐนิธิคุณ¹ และ ธนกร สิริสุขันธา²

Thitiwach Teeraratnithikoon¹ and Thanakorn Sirisugandha²

¹⁻²มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

¹⁻²Lampang Rajabhat University, Thailand

E-mail: 67877010107@lpru.ac.th

บทคัดย่อ

“ไม้สัก” เป็นหนึ่งในวัสดุที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของประเทศไทย ได้รับความนิยมในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์มาอย่างยาวนาน เนื่องจากคุณสมบัติที่โดดเด่น ทั้งความแข็งแรง ทนทานต่อสภาพอากาศและแมลง อีกทั้งยังมีลวดลายไม้ที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์ อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการแข่งขันจากวัสดุทดแทนและสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ ส่งผลให้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ในการพัฒนาสินค้า โดยเน้นการออกแบบและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก

การนำแนวคิดด้านการออกแบบที่ทันสมัยมาใช้ร่วมกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตสามารถช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่น และสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้ดีขึ้น ทั้งในแง่ของความสวยงาม ฟังก์ชันการใช้งาน และความยั่งยืน บทความนี้จะมุ่งเน้นการศึกษาแนวทางในการออกแบบและพัฒนา นวัตกรรมสำหรับเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก เพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งช่วยส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยให้ก้าวไปสู่ระดับสากล

* Received 3 May 2025; Revised 28 June 2025; Accepted 29 June 2025

คำสำคัญ: ไม้สัก, นวัตกรรม, การเพิ่มมูลค่า

Abstract

"Teak wood" is one of Thailand's most valuable economic and cultural materials. It has long been popular in the furniture industry due to its outstanding characteristics, including strength, durability against weather and insects, and unique wood grain patterns. However, the teak furniture industry faces several challenges, such as rising production costs, shifting consumer demands, and competition from substitute materials and imported products. These factors necessitate that manufacturers adjust their strategies by focusing on innovative and creative designs to enhance the value of teak furniture.

Integrating modern design concepts with technology and innovation can make teak furniture more distinctive and better meet market demands in terms of aesthetics, functionality, and sustainability. This article explores approaches to designing and developing innovations for teak furniture to enhance its competitiveness in the market. Additionally, it aims to support the growth and advancement of Thailand's teak furniture industry to meet international standards.

Keywords: Teak wood, Innovation, Value addition

บทนำ

ในยุคที่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) เข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การต่อยอดทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมจึงกลายเป็นแนวทางที่ได้รับความสนใจอย่างยิ่ง “ไม้สัก” นับเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีศักยภาพสูงของประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคเหนือที่มีการปลูกและแปรรูปไม้สักเพื่อใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์มาอย่างยาวนาน ด้วยคุณสมบัติที่โดดเด่นในด้านความแข็งแรง ทนทาน และลวดลายที่สวยงาม ไม้สักจึงเป็นที่ต้องการทั้งในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักยังคงเผชิญกับความท้าทายในการแข่งขันด้านราคา รูปแบบสินค้า และการตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภครุ่นใหม่ ที่ให้ความสำคัญกับทั้งฟังก์ชัน การออกแบบ และคุณค่าทางวัฒนธรรม ส่งผลให้ผู้ผลิตจำเป็นต้องปรับตัวด้วยการนำองค์ความรู้ด้านการออกแบบและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างความแตกต่างและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าอย่างสร้างสรรค์

บทความวิชาการฉบับนี้มุ่งศึกษากระบวนการออกแบบและแนวทางการพัฒนานวัตกรรมที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ มูลค่าทางเศรษฐกิจและความท้าทายของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในประเทศไทย แนวทางการพัฒนานวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในประเทศไทย และแนวทางผลักดันเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยสู่ตลาดโลก

มูลค่าทางเศรษฐกิจและความท้าทายของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในประเทศไทย

อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ถือเป็นหนึ่งในภาคการผลิตที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องด้วยลักษณะการเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ อย่างครอบคลุมและหลากหลาย กล่าวคือ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์มิได้เป็นเพียงการผลิตสินค้าเพื่อการใช้สอยเท่านั้น หากแต่ยังก่อให้เกิดห่วงโซ่อุปทานที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมต้นน้ำหลายประเภท อาทิ อุตสาหกรรมไม้ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การเพาะปลูก การแปรรูปไม้ขั้นพื้นฐาน ไปจนถึงการผลิตแผ่นไม้ประกอบชนิดต่างๆ (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2561) นอกจากนี้ ยังมีความเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอซึ่งผลิตวัสดุหุ้มและตกแต่ง ตลอดจนอุตสาหกรรมพลาสติกที่ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมสำหรับเฟอร์นิเจอร์สมัยใหม่ ด้วยลักษณะของการผลิตที่ต้องอาศัยแรงงานฝีมือเป็นสำคัญ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์จึงเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญของประเทศ ทั้งในรูปแบบของการจ้างงานโดยตรงในโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ขนาดใหญ่ไปจนถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงกลุ่มหัตถกรรมในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งสามารถสร้างรายได้กระจายสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ ที่สำคัญคือการจ้างงานใน

อุตสาหกรรมนี้มีความหลากหลายในด้านทักษะ ตั้งแต่แรงงานระดับพื้นฐานไปจนถึงช่างฝีมือ และนักออกแบบที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2567)

การเติบโตของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ส่งผลต่อเศรษฐกิจไทยในหลายมิติ ในด้านตรงนอกเหนือจากการสร้างงานสร้างรายได้แล้ว ยังก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจผ่านการส่งออกสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไทยไปยังตลาดต่างประเทศ ซึ่งเป็นการนำรายได้เข้าประเทศและช่วยเสริมสร้างดุลการค้าระหว่างประเทศ ส่วนผลทางอ้อมนั้น การพัฒนาของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ยังกระตุ้นให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมในกระบวนการผลิต การออกแบบ และการใช้วัสดุทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อันนำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในตลาดโลก (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, 2567)

การเติบโตของอุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อภาพรวมเศรษฐกิจ โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2567 มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 11.10 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี พ.ศ. 2566 ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญ 3 อันดับแรกที่มีผลต่อดัชนีฯ ได้แก่ การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ มีสัดส่วนการผลิตสูงสุดถึงร้อยละ 75.68 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์จากผู้ประกอบการรายย่อย (Micro) จำนวน 9,204 ราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75.96 และมีการจ้างงานทั้งหมด 106,556 ราย โดยส่วนใหญ่เป็นการจ้างงานในธุรกิจรายย่อย (Micro) และธุรกิจขนาดย่อม (S) คิดเป็นสัดส่วนรวมกันกว่าร้อยละ 61.57 ซึ่งการจ้างงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ จำนวน 46,727 ราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.85 ของจำนวนการจ้างงานในภาคการผลิตเฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ของไทยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มของเฟอร์นิเจอร์ไม้เป็นหลัก และเป็นกลุ่มผู้ประกอบการรายย่อยและขนาดย่อมที่เป็นกลุ่มฐานรากในระบบเศรษฐกิจที่จะต้องให้ความสำคัญอย่างมาก (ฐานเศรษฐกิจ, 2567)

ไทยเป็นหนึ่งในผู้ผลิตและส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้สักรายใหญ่ของโลก โดยมีชื่อเสียงในด้านการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สักที่มีคุณภาพสูง ทั้งในด้านการออกแบบและความประณีตของงานฝีมือ ซึ่งทำให้ไทยเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ในตลาดโลก (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, 2567) ตลาดส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้สักของไทยมีเป้าหมายหลักที่ประเทศจีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และยุโรป โดยแต่ละตลาดมีลักษณะและความต้องการเฉพาะตัวที่ช่วยกระตุ้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการออกแบบให้ตอบโจทย์ผู้บริโภคในแต่ละภูมิภาค (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2561) อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทยมีมูลค่ารวมมากกว่า 50,000 ล้านบาทต่อปี

โดยเฟอร์นิเจอร์ไม้สักคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 15–20 ของมูลค่าดังกล่าว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพและความสำคัญของเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในตลาดไทย (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2561)

“ไม้สักไทย” เป็นไม้เนื้อแข็งที่มีน้ำมันธรรมชาติในตัว ทำให้ทนทานต่อแมลงและปลวก ซึ่งช่วยให้เฟอร์นิเจอร์ไม้สักมีอายุการใช้งานยาวนานและคงความสวยงามได้เป็นเวลานาน เมื่อรวมกับฝีมือช่างไทยซึ่งมีเอกลักษณ์ โดยงานแกะสลักและงานหัตถกรรมไม้ของไทยได้รับการยอมรับในระดับโลก เนื่องจากช่างไทยมีความชำนาญและศิลปะเฉพาะตัวที่แสดงถึงความประณีตและรากเหง้าทางวัฒนธรรม ทำให้เฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยได้รับความนิยมในตลาดระดับไฮเอนด์ เช่น การใช้งานในโรงแรม รีสอร์ท และบ้านหรู ซึ่งแสดงถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและการออกแบบที่หรูหรา (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, 2567)

อย่างไรก็ดีอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก ยังคงเผชิญความท้าทายของอุตสาหกรรมจากราคาไม้สักไทยสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน 2-3 เท่า เนื่องจากกฎหมายควบคุมการตัดไม้อย่างเข้มงวด (RECOFTC, 2021) การแข่งขันจากเวียดนามและพม่าที่ใช้ไม้สักอายุสั้นและค่าแรงต่ำกว่า (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, 2567) รวมทั้งอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในจังหวัดแพร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญของการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สักของประเทศไทย กำลังประสบปัญหาด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัย ผู้ประกอบการในพื้นที่ยังขาดความเข้าใจและไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต สาเหตุสำคัญเกิดจากการขาดองค์ความรู้ด้านการออกแบบ ความไม่พร้อมในการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิต ข้อจำกัดด้านเงินทุนสำหรับการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตเพื่อรองรับรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัย และการขาดหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนอย่างครบวงจร (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2567)

นอกจากนี้ ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งคือผลิตภัณฑ์แบบดั้งเดิมยังคงมีตลาดรองรับที่มั่นคง อาจทำให้ผู้ประกอบการไม่กล้าตัดสินใจปรับเปลี่ยนรูปแบบผลิตภัณฑ์ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับแนวคิดและส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ไม้สักให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน ซึ่งนิยมผลิตภัณฑ์ไม้สักที่มีรูปทรง

ทันสมัย เคลื่อนย้ายสะดวก สามารถถอดประกอบได้ และมีฟังก์ชันการใช้งานที่หลากหลาย การพัฒนาในแนวทางนี้จะช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์และเสริมความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในจังหวัดแพร่อย่างยั่งยืน (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2567)

แนวทางการพัฒนานวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในประเทศไทย

เพื่อเพิ่มมูลค่าและความสามารถในการแข่งขันของเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยในตลาดโลก การพัฒนาและนำนวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการออกแบบและผลิตเป็นสิ่งสำคัญ โดยสามารถแบ่งแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. การใช้นวัตกรรมการออกแบบ (Design Innovation) สามารถเพิ่มมูลค่าและความสามารถในการแข่งขันด้วยการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก ให้มีความเรียบง่ายและทันสมัย (Minimal & Modern Design) โดยการผสมผสานกับวัสดุอื่น ๆ เช่น โลหะ แก้ว หรือหินอ่อน เพื่อสร้างความหลากหลายและตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบและใช้งานได้หลากหลาย (Modular & Multi-functional) เช่น โต๊ะไม้สักที่สามารถขยายขนาดได้ หรือเตียงที่พับเก็บเป็นโซฟาได้ ซึ่งช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นในการใช้งานและประหยัดพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการใช้งานในปัจจุบัน (Kachitvichyanukul & Pitakaso, 2012) ด้วยการใช้เทคโนโลยีทันสมัย เช่น การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และการพิมพ์ 3 มิติ ช่วยในการออกแบบ เพื่อให้ลูกค้าสามารถออกแบบเฟอร์นิเจอร์ไม้สักที่ตรงตามความต้องการส่วนบุคคลได้ (Customization & Personalization) ซึ่งช่วยเพิ่มความพึงพอใจและความผูกพันกับผลิตภัณฑ์ (Svoboda & Zach, 2019)

2. การพัฒนานวัตกรรมวัสดุและกระบวนการผลิต (Material and Process Innovation) การพัฒนาอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนานวัตกรรมด้านวัสดุและกระบวนการผลิต ซึ่งสามารถดำเนินการได้หลายแนวทาง อาทิ การพัฒนาเทคนิคการรักษาเนื้อไม้สักให้มีความคงทนและสวยงามยิ่งขึ้น โดยอาศัยเทคโนโลยีนาโนในการเคลือบผิวไม้ (Nano-coating) เพื่อป้องกันรอยขีดข่วน การซึมของน้ำ และการเสื่อมสภาพจากแสงแดด ซึ่งช่วยยืดอายุการใช้งาน และรักษาคุณภาพของเฟอร์นิเจอร์ไม้สักให้คงความงามยาวนาน (Ratnasingam et al., 2018)

นอกจากนี้ การนำเศษไม้สักและไม้สักเหลือใช้มาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ (Upcycling) โดยใช้เทคโนโลยีการอัดและเชื่อมประสานไม้ด้วยการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถสร้างแผ่นไม้สักประกอบที่มีความแข็งแรงและสวยงาม ซึ่งนอกจากจะช่วยลดต้นทุนการผลิตแล้ว ยังเป็นการใช้ทรัพยากรไม้สักอย่างคุ้มค่าและยั่งยืนอีกด้วย (Kijmongkolvanich et. al., 2023) ด้วยการพัฒนากระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติและใช้ระบบหุ่นยนต์ (Automation and Robotics) ในการตัด เจาะ ขัด และประกอบชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดความผิดพลาดและของเสีย รวมถึงลดระยะเวลาในการผลิต ซึ่งส่งผลให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (Kachitvichyanukul & Pitakaso, 2012)

3. การสร้างนวัตกรรมด้านการตลาดและแบรนด์ (Marketing and Brand Innovation) ความสำเร็จในตลาดโลกไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์เพียงอย่างเดียว แต่ยังต้องอาศัยกลยุทธ์ทางการตลาดและการสร้างแบรนด์ที่แข็งแกร่ง โดยการพัฒนาเรื่องราวและคุณค่าของแบรนด์ (Brand Storytelling) ที่นำเสนอประวัติศาสตร์และคุณค่าของไม้สักไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ รวมถึงความยั่งยืนในการจัดการป่าไม้ของไทย เพื่อสร้างความแตกต่างและความประทับใจให้กับผู้บริโภค (Ratnasingam et.al., 2018) การพัฒนาเฟอร์นิเจอร์ไม้สักที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี (Smart Furniture) เช่น โต๊ะไม้สักที่มีระบบชาร์จมือถือไร้สาย หรือ ตู้เสื้อผ้าไม้สักที่สามารถควบคุมอุณหภูมิและความชื้นได้ เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายและตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคยุคใหม่ (Tangsuratkun et.al., 2022) และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนำเสนอสินค้า เช่น การใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) และความเป็นจริงเสริม (Augmented Reality) เพื่อให้ลูกค้าสามารถเห็นภาพจำลองการวางเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในพื้นที่จริงของตนเองก่อนตัดสินใจซื้อ ช่วยเพิ่มความมั่นใจและอำนวยความสะดวกในการเลือกซื้อสินค้า (Svoboda & Zach, 2019) ตลอดจนการสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์และระบบการจัดจำหน่ายที่ครอบคลุมทั่วโลก พร้อมทั้งระบบการให้บริการหลังการขายที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความภักดีของลูกค้าต่อแบรนด์เฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทย (Tangsuratkun et.al., 2022)

4. การพัฒนานวัตกรรมด้านความยั่งยืน (Sustainability Innovation) ในยุคที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น การพัฒนาเฟอร์นิเจอร์ไม้สักที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจึงเป็นโอกาสสำคัญในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยการพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability System) ที่ใช้เทคโนโลยีบล็อกเชน (Blockchain) ในการบันทึกและตรวจสอบแหล่งที่มาของไม้สัก ตั้งแต่การปลูก การตัด การแปรรูป จนถึงการผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์ เพื่อสร้างความโปร่งใสและความมั่นใจว่าไม้สักที่ใช้มาจากแหล่งที่ถูกกฎหมายและมีการจัดการอย่างยั่งยืน (Korpela et al., 2017)

การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ตามหลัก Circular Economy ที่คำนึงถึงวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่การออกแบบ การผลิต การใช้งาน ไปจนถึงการรีไซเคิลหรือย่อยสลาย โดยเน้นการออกแบบที่สามารถถอดประกอบและซ่อมแซมได้ง่าย (Design for Disassembly and Repairability) เพื่อยืดอายุการใช้งานและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Ellen MacArthur Foundation, 2019)

นอกจากนี้ การได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เช่น FSC (Forest Stewardship Council) หรือ PEFC (Programme for the Endorsement of Forest Certification) จะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและเพิ่มโอกาสทางการตลาดในกลุ่มผู้บริโภคที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Rametsteiner & Simula, 2016) การใช้กาวและสารเคลือบผิวที่ปราศจากสารพิษ เพื่อรักษาสีและคุณภาพของผู้ใช้ ตามแนวคิดเฟอร์นิเจอร์รักษ์โลก (Eco-friendly Furniture) รวมถึงการส่งเสริมการนำเฟอร์นิเจอร์เก่ากลับมาใช้ใหม่ (Refurbish & Recycle) เพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและลดของเสีย (Yüksel & Kiliç, 2015)

5. การส่งเสริมเอกลักษณ์ไทยผ่านงานฝีมือ (Thai Craftsmanship Innovation) การพัฒนาอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยให้มีความโดดเด่นและแข่งขันได้ในตลาดโลกนั้น ไม่อาจละเลยการนำเอกลักษณ์ไทยซึ่งปรากฏในงานฝีมือช่างแขนงต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ เนื่องจากงานฝีมือที่ละเอียดประณีตเป็นจุดแข็งสำคัญที่สามารถสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยในตลาดระดับสากล

การผสมผสานลวดลายไทยเข้ากับรูปแบบการออกแบบร่วมสมัย (Modern Thai Design) เป็นแนวทางที่มีศักยภาพสูง โดยอาศัยการประยุกต์ใช้ลวดลายไทยดั้งเดิม เช่น ลายกนก ลายประจักษ์ยาม หรือลายเทพพนม มาปรับใช้กับเฟอร์นิเจอร์รูปทรงโมเดิร์น ซึ่งสามารถ

สร้างความลงตัวระหว่างความเป็นไทยและความร่วมสมัย ตอบสนองรสนิยมของผู้บริโภคยุคใหม่ทั้งในและต่างประเทศ (Shu & Joenurairatana, 2024) นอกจากนี้ การพัฒนาเทคนิคการแกะสลักไม้สักแบบไทยประยุกต์ (Contemporary Thai Carving) ที่มีความสมดุลระหว่างความประณีตของงานแกะสลักไทยดั้งเดิมกับรูปแบบและประโยชน์ใช้สอยที่ตอบสนองต่อวิถีชีวิตสมัยใหม่ ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างมูลค่าเพิ่มและความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์

การพัฒนาคอลเลกชันเฟอร์นิเจอร์ลายศิลปะไทย (Thai Art Collection) โดยการนำเอกลักษณ์ศิลปะไทยจากภูมิภาคต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ ไม่เพียงแต่จะช่วยสร้างความโดดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่ยังเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมไทยสู่สายตาชาวโลกอีกด้วย การสร้างความร่วมมือกับโรงแรมระดับห้าดาวและรีสอร์ทหรู เพื่อผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สักที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ (Signature Pieces) สำหรับตกแต่งพื้นที่ต่างๆ เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการเพิ่มการรับรู้และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยในระดับสากล (ศิรินาถ อุสาพรหม, 2557)

นอกจากนั้น การพัฒนาการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สักพิเศษสำหรับโครงการอสังหาริมทรัพย์ระดับสูง (Luxury Real Estate Projects) ทั้งในและต่างประเทศ ก็เป็นโอกาสสำคัญในการขยายตลาดและสร้างการยอมรับในวงกว้าง โดยเฉพาะการนำเสนอเฟอร์นิเจอร์ที่ผสมผสานระหว่างความงามของศิลปะไทยกับฟังก์ชันการใช้งานที่ตอบโจทย์ไลฟ์สไตล์ของผู้อยู่อาศัยในโครงการระดับลักซ์วรี ซึ่งมักมีความต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีความพิเศษและเป็นเอกลักษณ์ (Kaplinsky et.al.,2003)

กล่าวได้ว่าการส่งเสริมเอกลักษณ์ไทยผ่านงานฝีมือในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มมูลค่าและความสามารถในการแข่งขันเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างความยั่งยืนให้กับภูมิปัญญาไทยและงานช่างฝีมือ ซึ่งถือเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศ การผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีสมัยใหม่กับงานฝีมือดั้งเดิมจะช่วยสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการพัฒนา นำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยในระยะยาว (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, 2567)

แนวทางผลักดันเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยสู่ตลาดโลก

เพื่อให้เฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ จำเป็นต้องมีแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับนักออกแบบและสถาบันการศึกษา ตลอดจนการขยายตลาดไปสู่กลุ่มลูกค้าระดับไฮเอนด์ ดังนี้

1. การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน

ภาครัฐและเอกชนมีบทบาทสำคัญในการผลักดันอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล โดยหนึ่งในกลยุทธ์สำคัญคือการสร้างแบรนด์ “Thailand Premium Teak Furniture” เพื่อยกระดับเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยให้เป็นที่ยอมรับในตลาดโลก การสร้างแบรนด์ระดับประเทศจะช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ไม้สักไทยในฐานะสินค้าคุณภาพสูงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (Scott, 2008; สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, 2567)

การจัดงาน Thailand Furniture Fair เป็นอีกหนึ่งแนวทางสำคัญในการดึงดูดนักลงทุน และผู้ซื้อจากต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าระหว่างประเทศ งานแสดงสินค้าระดับนานาชาตินี้จะเป็นเวทีให้ผู้ประกอบการไทยได้แสดงศักยภาพและนวัตกรรมของเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทย รวมถึงสร้างเครือข่ายทางธุรกิจกับผู้ซื้อจากทั่วโลก (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, 2567) นอกจากนี้ รัฐบาลควรให้การสนับสนุนสตาร์ทอัพ ด้านเฟอร์นิเจอร์ที่เน้นเทคโนโลยี และนวัตกรรม ผ่านเงินทุนและสิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีใหม่ ในกระบวนการผลิต เช่น เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เทคโนโลยี 3D Printing และวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาวัตกรรมและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทย (Klinpikul & Srichandr, 2009)

2. การสร้างความร่วมมือกับนักออกแบบและสถาบันการศึกษา

การพัฒนาเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยให้มีความโดดเด่นและตอบสนองความต้องการของตลาดโลกจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกับนักออกแบบชั้นนำทั้งในและต่างประเทศ การร่วมมือกับนักออกแบบระดับโลก (International Designers Collaboration) เพื่อสร้างคอลเลกชันพิเศษที่ผสมผสานความเป็นไทยกับแนวคิดการออกแบบร่วมสมัย จะช่วยเพิ่มการยอมรับและการรับรู้ในวงกว้าง โดยเฉพาะในกลุ่มลูกค้าที่ชื่นชอบงานดีไซน์

การสร้างพันธมิตรกับนักออกแบบระดับโลกเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทย โดยมีการร่วมมือกับนักออกแบบต่างประเทศเพื่อพัฒนาเฟอร์นิเจอร์ที่มีดีไซน์ล้ำสมัยและตรงกับความต้องการของผู้บริโภค สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Ratnasingam et. al. (2018) ซึ่งปัจจัยขับเคลื่อนและความท้าทายในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของมาเลเซีย ซึ่งพบว่าเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของมาเลเซียต้องเปลี่ยนแปลงและพัฒนาห่วงโซ่คุณค่าผ่านนวัตกรรมและการเพิ่มมูลค่า แม้ว่ารัฐบาลจะมีบทบาทสำคัญในการจัดทำกรอบนโยบายที่กว้างขวางเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเพิ่มมูลค่าและนวัตกรรม แต่ความสำเร็จยังคงมีจำกัด ทั้งนี้ เนื่องจากแหล่งที่มาของนวัตกรรมภายนอก มีความสำคัญมากกว่าแหล่งที่มาภายใน การวิเคราะห์ปัจจัยแสดงให้เห็นว่าปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ความต้องการของตลาด และการวิจัยและพัฒนาภายในองค์กรเป็นปัจจัยขับเคลื่อนที่สำคัญที่สุดของนวัตกรรมในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของมาเลเซีย ในกรณีของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนด้านนโยบาย ตลอดจนสร้างพันธมิตรกับนักออกแบบระดับโลกเพื่อเพิ่มความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมในระยะยาว นอกจากนี้ การเปิดหลักสูตรเกี่ยวกับนวัตกรรมและการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในระดับสากล หรือ “Wood Furniture Design & Innovation” ภายในมหาวิทยาลัยจะช่วยสร้างบุคลากรรุ่นใหม่ที่มีทักษะด้านการออกแบบและนวัตกรรม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืน (Montes & Cruz, 2020)

แนวทางสำคัญอีกแนวทางหนึ่ง คือ การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยในตลาดโลก ปัจจุบันประเทศไทยมีศักยภาพสูงในการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้สัก ซึ่งเป็นไม้ที่มีคุณค่าและเป็นที่ต้องการในตลาดระดับพรีเมียมทั่วโลก อย่างไรก็ตาม การขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะเฉพาะทางและความเชี่ยวชาญในการแปรรูปไม้สักเป็นอุปสรรคสำคัญที่จำกัดการเติบโตและการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากกระบวนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สักเป็นงานที่ต้องอาศัยความประณีต ความเข้าใจในคุณสมบัติของวัสดุ และทักษะฝีมือขั้นสูง การสร้างทีมงานที่มีคุณภาพสูงไม่เพียงแต่ต้องการเครื่องจักรที่

ทันสมัย แต่ยังคงอาศัยความเชี่ยวชาญของแรงงานที่ผ่านการฝึกฝนมาอย่างดี การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมนี้จึงเป็นการลงทุนระยะยาวที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรเฉพาะทางสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักจะเป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะจากผู้เชี่ยวชาญไปสู่แรงงานรุ่นใหม่ ศูนย์ฝึกอบรมยังจะเป็นแหล่งพัฒนาหลักสูตรที่ครอบคลุมทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ตั้งแต่การคัดเลือกไม้ การออกแบบผลิตภัณฑ์ เทคนิคการแกะสลัก การขึ้นรูป การประกอบ ไปจนถึงการตกแต่งและการเคลือบเงา โดยมุ่งเน้นการสร้างมาตรฐานฝีมือแรงงานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

นอกจากนี้ ศูนย์ฝึกอบรมควรมีการบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ากับภูมิปัญญาดั้งเดิม เพื่อพัฒนาเทคนิคการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ลดการสูญเสียวัตถุดิบ และสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดปัจจุบัน การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ควรเป็นอีกหนึ่งภารกิจสำคัญของศูนย์ฝึกอบรม เพื่อสร้างนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรม

การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมยังเป็นโอกาสในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และทรัพยากรระหว่างกัน ภาครัฐสามารถให้การสนับสนุนด้านนโยบายและงบประมาณ ภาคเอกชนสามารถนำเสนอความต้องการและมาตรฐานของตลาด ในขณะที่สถาบันการศึกษาสามารถนำความรู้ทางวิชาการและการวิจัยมาประยุกต์ใช้ อาทิ ประสบการณ์จากประเทศที่ประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ เช่น อิตาลี เดนมาร์ก และญี่ปุ่น แสดงให้เห็นว่าการลงทุนในการพัฒนาทักษะของแรงงานอย่างเป็นระบบสามารถนำไปสู่การสร้างแบรนด์ระดับโลกและการเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังที่ Ratnasingham et.al. (2018) ได้ชี้ให้เห็นว่าศักยภาพของแรงงานเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ในระยะยาว

โดยสรุป การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักเป็นกลยุทธ์ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่การเป็นผู้นำในตลาดโลก การลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์และสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขัน แต่ยังเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สักของไทยให้คงอยู่และพัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน

3. การขยายตลาดสู่กลุ่มลูกค้าระดับไฮเอนด์

การมุ่งเน้นตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) โดยเฉพาะกลุ่มลูกค้าระดับไฮเอนด์ที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพ ความเป็นเอกลักษณ์ และความยั่งยืน เป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพสำหรับเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทย การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าเฉพาะ เช่น โรงแรมและรีสอร์ทระดับห้าดาว คอนโดมิเนียมระดับหรู และบ้านพักตากอากาศ จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้เปรียบทางการแข่งขัน (Svoboda & Zach, 2019)

การเจาะตลาดแพลตฟอร์มออนไลน์ที่หรูหรา (Luxury Online Platforms) เพื่อขยายช่องทางการจัดจำหน่ายสู่ตลาดโลก เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่มีความสำคัญในยุคดิจิทัล แพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับสินค้าระดับหรูเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยสามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้ทั่วโลก โดยไม่มีข้อจำกัดด้านพื้นที่และเวลา (Creevey & O' Connor, 2022)

การสร้างพันธมิตรกับบริษัทออกแบบตกแต่งภายในระดับโลก (Interior Design Firms) เพื่อนำเสนอเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยในโครงการตกแต่งภายในระดับไฮเอนด์ จะช่วยสร้างการยอมรับและความน่าเชื่อถือให้กับผลิตภัณฑ์ในวงกว้าง การร่วมมือกับมืออาชีพด้านการออกแบบตกแต่งภายในจะช่วยให้เฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยได้รับการยอมรับและถูกนำไปใช้ในโครงการที่มีชื่อเสียงทั่วโลก (Montes & Cruz, 2020)

การผลักดันเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยสู่ตลาดโลกจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และนักออกแบบ รวมถึงการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดที่มุ่งเน้นกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่ชัดเจน การบูรณาการความร่วมมือและการพัฒนาอย่างเป็นระบบจะช่วยยกระดับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกอย่างยั่งยืน (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, 2567)

สรุป

จากการศึกษาแนวทางการออกแบบและพัฒนานวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก พบว่า การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สามารถตอบโจทย์ความต้องการของตลาดยุค

ใหม่มีความสำคัญอย่างยิ่ง การนำแนวคิดการออกแบบที่ทันสมัย เช่น การออกแบบที่คำนึงถึงการใช้งานที่หลากหลาย (multifunctional design) การออกแบบที่ช่วยประหยัดพื้นที่ (space-saving design) และการออกแบบที่สะท้อนอัตลักษณ์ไทย (Thai identity design) เป็นแนวทางที่ช่วยสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ การผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก เช่น การใช้ระบบดิจิทัลเพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การใช้เทคโนโลยี CNC (Computer Numerical Control) ในกระบวนการตัดไม้ที่มีความแม่นยำสูง รวมถึงการนำเทคนิคการเคลือบผิวไม้แบบใหม่มาใช้ ช่วยให้เฟอร์นิเจอร์ไม้สักสามารถตอบสนองต่อไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภคยุคใหม่ได้มากขึ้น

อีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญคือการพัฒนาเฟอร์นิเจอร์ไม้สักให้สอดคล้องกับแนวคิดด้านความยั่งยืน (sustainability) ซึ่งรวมถึงการใช้วัตถุดิบที่ได้รับการรับรองจากแหล่งผลิตที่มีการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (sustainable forestry) การออกแบบที่ช่วยลดของเสียในกระบวนการผลิต และการนำวัสดุรีไซเคิลหรือวัสดุทดแทนมาใช้ร่วมกับไม้สัก เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

จากแนวทางดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยยังมีความโอกาสในการเติบโตและแข่งขันในตลาดได้อย่างมั่นคง หากมีการพัฒนานวัตกรรมและการออกแบบที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบการสามารถนำแนวทางดังกล่าวไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น และสามารถขยายตลาดไปยังกลุ่มลูกค้าใหม่ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักไทยในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงอุตสาหกรรม. (2567). แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://phrae.industry.go.th/th/strategic/>
- ฐานเศรษฐกิจ. (2567). อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทยโต ดันส่งออกตลาดใหม่ เร่งพัฒนา มาตราฐานรับเทรนด์โลก. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จาก <https://www.thansettakij.com/business/trade-agriculture/615726>

- ศิรินาถ อุสาพรหม. (2557). วิถีไทยศตวรรษที่ 21: จากจิตรกรรมไทยสู่ศิลปะเทคนิคผสม. ใน *วิทยานิพนธ์ศิลปมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า. (2567). *เสริมแกร่งให้อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทย*. ใน *รายงานการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงพาณิชย์.
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2561). *ส่งออกตลาดเฟอร์นิเจอร์ไม้ในต่างแดน*. เรียกใช้เมื่อ 29 มีนาคม 2568 จ ๑ ก
<https://www.oie.go.th/assets/portals/1 / fileups/2 / files/ArticlesAnalysis/woodfurnituremarket.pdf>
- Creevey, D., Coughlan, J., & O'Connor, C. (2022). Social media and luxury: A systematic literature review. *International Journal of Management Reviews*, 24(1), 99–129.
- Ellen MacArthur Foundation. (2019). *Completing the picture: How the circular economy tackles climate change*. Ellen MacArthur Foundation.
- Kachitvichyanukul, V., Luong, H. T., & Pitakaso, R. (2012). Emotional design approach to design teak wood furniture. In *Proceedings of the Asia Pacific Industrial Engineering & Management Systems Conference 2012*.
- Kaplinsky, R., Memedovic, O., Morris, M., & Readman, J. (2003). *The global wood furniture value chain: What prospects for upgrading by developing countries?* UNIDO Sectoral Studies Series Working Paper.
- Kijmongkolvanich, S., Seviset, S., & Egwutvongsa, S. (2023). Development of geometric shape wood joint technique into the creation of Thai Lanna teak furniture with an environmentally friendly process in Thailand. *Journal of Social Science and Cultural*, 7(10), 300–315.
- Klinpikul, N., & Srichandr, P. (2009). Status of eco-design in Thai furniture industry. *Key Engineering Materials*, 854(419), 769.

- Korpela, K., Hallikas, J., & Dahlberg, T. (2017). Digital supply chain transformation toward blockchain integration. In *Proceedings of the Hawaii International Conference on System Sciences* (pp. 4182–4191). Hawaii, USA.
- Montes, M. F., & Cruz, J. (2020). The political economy of foreign investment and industrial development: The Philippines, Malaysia and Thailand in comparative perspective. *Journal of the Asia Pacific Economy*, 25(1), 16–39.
- Moya, R., & Tenorio, C. (2021). Wood properties and their variations in teak. In *The Teak Genome* (pp. 103–137). Cham: Springer International Publishing.
- Piotrowski, C. M., & Rogers, E. A. (2010). *Designing commercial interiors*. New Jersey: John Wiley and Sons.
- Rametsteiner, E., & Simula, M. (2003). Forest certification—An instrument to promote sustainable forest management? *Journal of Environmental Management*, 67(1), 87–98.
- Ratnasingam, J., Chin, K. A., Latib, H. A., Subramaniam, H., & Khoo, A. (2018). Innovation in the Malaysian furniture industry: Drivers and challenges. *BioResources*, 13(3), 5254–5270.
- RECOFTC. (2021). *Thailand's Community Forest Act: Analysis of the legal framework and recommendations*. Retrieved March 29, 2024, from <https://www.recoftc.org/sites/default/files/publications/resources/recoftc-0000392-0001-en.pdf>
- Scott, A. J. (2008). Patterns of development in the furniture industry of Thailand: Organization, location and trade. *Regional Studies*, 42(1), 17–30.

- Shu, X., & Joenurairatana, E. (2024). The study on the design characteristics, craftsmanship, and modern application of bamboo chairs in Southwest China in the 20th century. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 9(9), 1048–1061.
- Svoboda, J., Tauber, J., & Zach, M. (2019, September). 3D print application in furniture manufacturing. In *Proceedings of the 12th WoodEMA Annual International Scientific Conference on Digitalisation and Circular Economy: Forestry and Forestry Based Industry Implications* (pp. 131–140).
- Tangsuratkun, T., Theanruecnai, N., & Roopsing, T. (2022). Business management strategy for wood furniture manufacturing in Thailand. *Journal of Buddhist Anthropology*, 7(3), 207–221.
- Yüksel, E., & Kiliç, M. (2015). Eco-friendly approach in furniture design. In *Proceedings of the 27th International Conference* (Vol. 357, p. 368).
-